

EVANGHELIA VINDECĂRII CELOR DOI DEMONIZAȚI DIN ȚINUTUL GADAREI

COMENTARIII PATRISTICE

Natura divină a Fiului Unul Născut deja chinuia pe demoni în flăcări de nedescris. Domnul îi prindea pe demoni pe drumuri fără ieșire, dezlegând tirania lor. Ai venit înainte de vreme, au strigat ei. Căci știau din Scripturi că Hristos avea să vină și să-i judece. Privind întruparea ca și cum s-ar fi întâmplat la timpul nepotrivit, spuneau că El a venit pe nepregătite. Această greșită interpretare nu este surprinzătoare. În felul lor înșelător de a fi, nu au ezitat să spună chiar și aceasta. Deși știau că mânia lui Dumnezeu va veni asupra lor, tot spuneau cu semeție: *Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu?* Știau că Judecata de Apoi le va aduce o pedeapsă în aceeași măsură în care nu au respectat poruncile lui Dumnezeu.

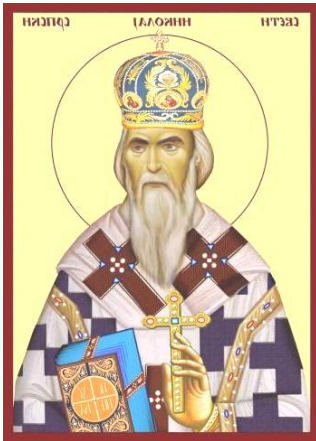
(Sfântul Chiril al Alexandriei,
Fragment 101)

Demonii au spus: *Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești?*

Vedeți, nu spun că nu au păcătuit, ci cer să nu sufere pedeapsa înainte de vreme. Pentru că Hristos îi prinsese în fapt, săvârșind acele orori nemaivăzute și pline de fărădelege, schimonosind și chinuind în felurite chipuri făptura Sa, și, pentru că fărădelegile lor erau atât de mari, credeau că Hristos nu va întârzia în a-i pedepsi, l-au implorat să nu-i trimită înapoi. Ei, cei care nici cu cătușe de fier nu putea fi legați, au venit legați în fața Domnului. Ei, cei care alergau prin munți, au venit singuri în câmpie. Și ei, care împiedicau pe toți ceilalți să treacă, au stat neclintiți la vederea lui Iisus, care le stătea în cale.

(Sfântul Ioan Gură de Aur,
Evangelhia după Matei, Omilia 28.2)

DESPRE CELE TREI FRICI ALE DRACILOR

Sf. N. Velimirovici,
icoană

Odată, când Sfântul Ioan din Bostre stătea la rugăciune, i s-au deschis ochii duhovnicești și i-a văzut pe draci. Nici nu cutezau să se apropie de Omul lui Dumnezeu, nici nu voiau să plece departe de el. Văzându-i cuprinși de frică, Cuviosul i-a întrebat de ce se tem mai mult. Au răspuns dracii: "De trei lucruri: de cel pe care voi, creștinii îl purtați la gât; de cel cu care vă spălați în biserică și de cel pe care îl mâncați în biserică."

Sfântul Ioan a întrebat din nou: "Dar din acestea trei de care vă temeți cel mai mult?" I-au răspuns cetățenii iadului: "De cel pe care îl mâncați în biserică"

Răspunsul este limpede. Lucrul pe care creștinii îl poartă la gât este crucea. Cel cu care sunt spălați în biserică este apa sfințită cu care sunt stropiți, iar ceea ce mănâncă în biserică este Sfânta Împărtășanie.

Crucea este semnul biruinței prin pătimirea din dragoste. Apa sfințită curățește și simbolizează curăția duhovnicească și trupească. Împărtășirea este masa cerească pe care se îmbie sufletului spre hrană Trupul și Sângele lui Dumnezeu. Așadar, oare e de mirare că puterile iadului tremură de acestea trei? Ele șoptesc oamenilor sfaturi cu totul potrivnice acestora, și anume:

- 1) să fugă sub un pretext sau altul de orice pătimire, lucru prin care vor să dezrădăcineze din inimile oamenilor dargostea și iubirea de aproapele;
- 2) să trăiască în necurăția păcatului, lucru prin care vor să îi facă pe oameni supuși